

Vysoký Jálóvec

Prolog: Kdysi dávno (23.9.2022) nám naše třídní učitelka (Mgr.Petra Marunová) oznámila, že jako každý rok se bude konat literární soutěž v Českém jazyce a tak jsme se rozhodli, že se zúčastníme.

Kapitola 1

Jak to všechno začalo

Jalovečník

Když byly jednou Jarní hody, konaly se na kopci kolem 3 Jalovců. Asi kolem 22:30 na ně přišel místní dřevorubec Arnošt Krehakotánek a 2 ze 3 Jalovců pokácel. Všimli si toho až poslední 2 lidé, kteří odnášeli stoly. Zbýlý strom se na Arnošta rozzlobil za to, že mu zabil rodinu a rozhodl semu za to pomstít.

Hruškovičník

V dávných časech (ještě za války) prováděli Němečtí vědci výzkum nové jaderné bomby. Při testování však selhaly systémy a bomba dopadla do pole poblíž příbytku jistého Matúše Matušince. Ten rok narostly příliš velké hrušky. Matúš je dal na kvas. Zjistil ale, že se tento kvas nemůže povést. Vyhodil ho tedy do kompostu. Z těchto hrušek se stvořil Hruškovičník. Dlouhé týdny Matúše strašil, ale Matúš se bránil a nakonec Hruškovičníka zastrašil a zahnal do lesa a Matúšův život zajel zpět do zajetých kolejí.

Jožka z Rybníků

Ve vesnici kde žili Matúš Matušinec i Arnošt Krehakotánek byl rybník a chodilo tam pro vodu tolik lidí, že se ten rybník skoro vypařil, ale potom přišly deštivé dny a z bláta a vody se stovřil samotný Jožka Z Rybníků. Začal strašit Matúše Matušince, který přes nebezpečí

neustále chodil k rybníku pro vodu. Matúš se sice bránil statečně, ale zbytečně. Zmizel jedné noci a nikdo neví, kde je mu konec. Další den tento případ vyšetřovali četníci, kteří bohužel nic nového nezjistili. Jednou, když byli na stopě, zůstali v domě přes noc. Až je ráno přijeli vyzvednout kolegové, nikoho nenašli...

Slivovičník

Když se konaly 1. Slivovicové hody, lidé se rozhodli, že potřebují maskota hodů. Shodli se na jménu Slivovičník. Vzali tedy slámu, Slivovicu, švadleny ušily masku, Dřevorubci sehnali tyč a z těchto věcí sestavili Slivovičníka, kterého postavili pod obrovský korbel se Slivoviců. Hody trvaly několik dní a když se lidé z Vatikánu dozvěděli, že se na Valašsku tyto hody konají, rozhodli se jim je překazit. Vydali se tedy na Valašsko. Rozhodli se zaútočit v noci. Počkali až se setmí, připravili si zapálenou pochodeň, korbel na Slivovičníka shodili a pochodní ho

zapálili. Z ohně ovšem povstal samotný Slivovičnick. Jakmile spatřil svět, neviděl nic jiného než plameny. Vydal se tedy vpřed. Když vyšel z ohně, viděl lidi-bylo jich spousta. V tom si ho 1 z nich všiml. Najednou jakoby se svět zastavil, všichni se na Slivovičnicka zděšeně podívali. Poté všichni začali panikařit a utíkat. Jeden kluk na Slivovičnicka hodil židli a to ho naštvalo. Slivovičnick se rozhořel a vše zapálil. Poté se uklidnil a utekl do lesa. O několik dní později z lesa vylezl, protože se rozhodl omluvit. Jakmile přišel do vesnice, četníci se ho úspěšně pokusili odchytit, on jim ale vysvětlil, že se chce jen omluvit. Propustili ho tedy a on se na náměstí omluvil. Matka toho kluka, který po Slivovičnickovi hodil tu židli ho donutila se omluvit také. Slivovičnick poté odešel zpět do lesa.

kocoviny. Poté co se vyléčil, dlouho nevyšel z lesa. Uplynulo hodně času, asi tak 2 roky...

Kapitola 3

Záchrana

Jednoho rána, když se Borovička vzbudil, tak našel na zemi vylitou Slivovici a slyšel někde z domu cinkání sleněných lahví. Nejprve si toho nevšímal, ale potom ho to začalo štvát. Popadl svíčku a utíkal do sklepa, protože tam všechnu svou Slivovici skalduje. Přišel tam a viděl v rohu tmavý stín nějaké bytosti, ale nevypadal jako člověk. Byl to Slivovičník z pověstí. Borovička vzal nohy na ramena a začal panikařit. Vyběhl z domu a už se tam nechtěl vrátit, ale bohužel se neměl kam vrátit. Vzpoměl si, že na půdě schovává Brokovnici. Vešel do domu a

zamířil na půdu. Bohužel se tam už nedostal, Slivovičnick už vycházel ze sklepa a tak utekl ven. Vydal se do města nahlásit policii, co se stalo u něj doma. Policii vše sdělil, vysvětlil do detailů, ale strážník, se jen smál a nevěřil mu. Borovička smutně odešel zpátky domů. Doufal že Slivovičnick už odešel do lesa, protože Borovičkovi se ze zimy začaly třást ruce. Doufal správně, protože Slivovičnicka v domě nenašel. Místo toho za domem našel mokré stopy. Předtím, než začal dělat dřevorubce, byl to myslivec a tak okusil jeho stopu a zjistil, že jeho myslivecké schopnosti byly naprosto k ničemu protože Slivovici by poznal každý Valach. A v tom mu to došlo- Jožko z Rybníků unesl Matúše Matušince a někde ho vězní. Napadlo ho zavolat policii, ale měl 2 důvody proč NE.

1. Protože by se mu opět vysmáli.

2. Nebylo času na zbyť, v tomto případě byla každá sekunda drahá.

Šel tedy do domu, vzal Brokovnici, pochodeň a zapalovač kdyby šel až do noci. Stopy ho zavedly až do jisté

jeskyně, kterou ze své kariéry myslivce moc dobře znal. Zapálil si tedy pochodeň a vešel dovnitř. Věděl o jedné části jeskyně, ve které by mohli Matúše držet. Vydal se tedy tím směrem. Cesta byla tmavá a místy trochu strašidelná. Nakonec na to místo došel, ale nic tam nenašel. Chvíli tam stál, každou stěnu prohlédl nejméně 5krát, ale opět nic nenašel. Jediný nález byl, že jedna stěna vypadala, jakoby byla oddělena od okolních. Po několika minutách strávených v jeskyni se přes stěnu prosákl samotný Hruškovičnick. Arnošt se lekl a upustil pochodeň-přímo na Hruškovičnicka který explodoval a tu podezřelou stěnu odstřelil. Všude byl prach. Nikdo nic neviděl. A v tom Arnošt uslyšel hlasy. Nebylo pochyby, že za tou zdí někdo byl. Ale nebyly to lidské hlasy, ty hlasy byly oslzlé a chladné. Vtom to Arnoštovi došlo, byli to Slivovičnick, Jožka z Rybníků a Jalovečnick. Neslyšel však jen je, slyšel i zvláštní hučení. Došlo mu že je to jeho dávný přítel Matúš Matušinec a vydal se po zvuku k němu. Nakonec ho osvobodil a utekli spolu. Když došli k Arnoštovu příbytku, dohodli se, že Matúš přespí u Arnošta. Na to, jít na policii už bylo pozdě a tak šli spát. Jediná věc, která se Arnoštovi nezdála, byl Jalovec v

jeho domě, ale řešit to, bylo moc pozdě.

Kapitola 4

Noc

Když už oba dva usnuli, Jalovečník se z Jalovce proměnil sám na sebe a shodil přitom svíčku, která zapálila Slivovičníka, který byl vsáklý v domě. Dům začal hořet.

Kapitola 5

Socha z hlíny

Když z města vzdáleného 20 km přijedou hasiči, dům je již v plamenech a začne svítat, Arnošt se probudí. Nevidí nic jiného než plameny a odněkud na něj začne mluvit hlas: „Vidíš, tenhle pohled jsem spatřil když jsem se zrodil,” řekl hlas. „A jak vše před několika lety začalo, tak dnes také vše končí.” Byl to Sivovičnickův hlas. Vystrašený

Arnošt vyběhl z domu zrovna když se za ním zabouchly dveře do domu. V tom si uvědomil, že Matúš zůstal uvnitř a rozběhl se zpět. Chtěl rozrazit dveře, ale nešlo to. Potom zabral jako nikdy ve svém životě, dal dohromady sílu myslivce a dřevorubce prorazil dveře, ale k jeho smůle veranda stála už jen na hlavích dveřích a veranda se na Arnošta Krehakotánce zhroutila. Legenda praví, že Matúš v tom domě uhořel. Jen v místě kde stála veranda, stála socha ze ztvrdlé hlíny. Ve skutečnosti se Jožka Z Rybníků uměl proměnit v cokoli na světě. V tomto případě to byla kupka hlíny, která při požáru ztvrdla do tvaru Jožky Z Rybníků.

Kapitola 6

Po požáru

Když byl požár uhašen, nezůstalo zde poleno na poleni. Hasiči si ale chybně mysleli, že se jedná o Arnošta Krehakotánce(Borovičku). Nakonec se celá vesnice rozhodla vystavit tuto sochu do muzea pod názvem Ztuhlý Borovička. Jednomu z hasičů to ale nedalo a tak sepsal pověst.

